

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg ville forfærdelig gerne have et direkte svar fra hr. Steen Gade, når jeg spørger, om SF vil modsætte sig ratificering af en traktat, hvor vores regering har skrevet under på, at Vestunionen kan blive skrevet ind i EU, således at det altså bliver en del af EU-samarbejdet.

På trods af at vi har et forbehold, så er hr. Steen Gades svar: Jamen, der er fire lande, som ikke er medlem af NATO, og de har såmænd også noget, som i hvert fald ligner et forbehold. Så vidt jeg ved, er der fem lande, som er imod. Men mit spørgsmål var: Vil hr. Steen Gade anbefale et nej til en traktat, hvor regeringen har sagt ja til at indskrive Vestunionen i EU og derved underminere en meget stor og stærk del af forsvaret af Europa?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg synes, at man i politik skal holde, hvad man lover, og det, der ligger i det nationale kompromis, det, som danskerne stemte om den 18. maj 1993, er entydigt på forsvarsområdet: at vi også accepterer, at andre kan gå videre. Så kan der være grænser for, hvor langt vi kan acceptere det, men det er grundtanken i det, og dermed har jeg vel svaret fru Annette Just. Men betingelsen er, at vi selv får lov til at stå uden for, at man er et lige så godt EU-medlem, når man står uden for, og at der er andre lande, der kan tilslutte sig den position, som man selv har. Og det var jo lige præcis det, jeg sagde før.

Til hr. Kent Kirk: Jeg mener faktisk, at jeg forholder mig til udviklingen på forsvarsområdet. Jeg mener, at det er en forkert udvikling, at forsvarssatsningen i Europa skal komme til at hedde Vestunionen. Og så kunne jeg måske være så fri at sige, at i den situation er NATO da bedre, hvis vi skal vælge imellem dem, og at SF's mål er, at det bliver OSCE. Det er min bedste analyse, og jeg mener kun, at det er et problem, man indskriver i traktaten med det, man forhandler.

Til fru Charlotte Antonsen: Jo, jeg vil gerne være med til at diskutere minimumsregler for, hvordan man skal behandle flygtninge. Vi snakker om, hvorvidt det her skal fastholdes i søjle 3, eller om det skal ind i søjle 1. Vi snakker ikke om, hvorvidt vi er imod at diskutere det her. Vi er ikke imod at diskutere det, og vi har arbejdet for at få bedre bestemmelser, men vi tror ikke på, at løsningen er at finde i søjle 1, hvilket jeg synes blev understreget, da jeg hørte hr. Kent

Kirk sige, at man godt vil have det meste ind i søjle 1, men lige netop spørgsmålet om byrdefordelingen skulle der være enstemmighed om.

Må jeg så til sidst svare hr. Keld Albrechtsen. Der er jo ikke nogen idé i det, og SF er ikke bare optaget af at sige nej. SF er optaget af resultatet. SF vil også noget med EU. Vi vil have bedre miljøbestemmelser. Vi vil have en politik over for Central- og Østeuropa. Vi vil have en udenrigspolitik, der er stærkere, som satser på økonomisk lighed i Europa, som satser på at løse de fælles økologiske problemer. Vi vil noget med EU, vi er ikke bare interesseret i at sige nej, og det er derfor, vi presser regeringen, mens det meste af det, som hr. Keld Albrechtsen gør og siger, fører til ingenting.

Den fg. formand (Helge Sander):

Vi siger tak og går over i ordførerrækken. Fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

Tak for ordet hr. formand.

Jeg vil da også gerne starte med at sige tak på Det Radikale Venstres vegne for den redegørelse, vi har fået fra regeringen. Vi har jo fået lovning på at få redegørelser med jævne mellemrum om, hvordan regeringskonferencen skrider frem, og dette er blot næste skridt i en lang proces.

Jeg vil også gerne sige tak for, at man undervejs har givet offentligheden oplysninger. Jeg vil gerne complimentere regeringen for den tætte strøm af brochurer og pjecer, der er kommet fra Udenrigsministeriet om forhandlingernes fremadskriden, om de danske forslag, om den måde, man stemmer på, og om den måde, man beslutter på i regeringskonferencen. Jeg synes, det har været rart at opleve, at man faktisk har taget den pligt alvorligt, at offentligheden skal have oplysning om, hvordan forhandlingerne skrider frem, så man ikke bare pludselig bliver præsenteret for et færdigt resultat efter års lukkede forhandlinger, hvor ingen har fået noget at vide.

Jeg synes også, at vi i Folketinget har fået god information om forhandlingsprocessen, og jeg synes også, at vi i Europaudvalget har haft en udmærket snak med de forhandlere, Danmark har haft.

Men hvad handler det så egentlig om? Det vigtigste for os i Det Radikale Venstre er Øst-udvidelsen. Det må vi holde fast i. Det er århundredets chance. Det er også vigtigt at slå fast, at hvis udvidelsen skal være troværdig og accep-